

[Wilhelm.]

net, og det er vigtigt at tvinge socialdemokratiet til at gøre op med sig selv og svare os andre og lønarbejderne, hvor langt I er villige til at gå for at håndhæve denne indkomstpølitik.

Men hr. Kjeld Olesen vil altså ikke svare i dag. Han kommer med en afværgedagsorden, som vi selvfølgelig anbefaler at stemme imod, og begrundelsen for den afværgedagsorden er jo i sig selv afslørende. Det kan efter min mening, som også hr. Gert Petersen var inde på, kun tolkes sådan, at man ikke på forhånd vil afstå fra for anden gang i træk at lave lovindgreb i overenskomstsituationen.

Hr. Kjeld Olesen havde en række bemærkninger til fremskridtspartiet om, hvad der gør eller ikke gør et parti til et arbejderparti. Jeg kan sådan set godt bifalde den metode, at man hele tiden gør det op på, ikke hvad et parti kalder sig, og ikke hvor et parti henter sine stemmer, og hvor mange, men gør det op på den politik, det fører. Hr. Kjeld Olesen ironiserede over fremskridtspartiet som et arbejderparti ved at sige: det er det arbejderparti, der vil smide 100.000 offentligt ansatte ud i arbejdsløshed. Det er det arbejderparti, der vil spare, der vil forringe de serviceydelser, vi kender i samfundet. Det er det arbejderparti, som vil spare på uddannelser, på socialvæsen osv. Jeg mener, det er en rigtig måde at gøre det op på, og så er det flintrende ligegyldigt, om der er arbejdere, der har ladet sig lokke til at stemme på fremskridtspartiet. Men så bliver vi også nødt til at bruge den samme metode for andre partier, og så bliver man nødt til at sige: socialdemokratiet er det arbejderparti, der nok ikke vil smide 100.000 offentligt ansatte ud i arbejdsløshed, men som allerede her under den værste krise i hvert fald har smidt 10.000 og vel nok snarere 15.000-20.000 ud i arbejdsløshed, de 5.000 på daginstitutionerne, bortrationaliseringerne i postvæsenet, bortrationalisering i kriminalforsorgen, udnyttelsen af disse rationaliseringsgevinster som gulerod for næsen for at få folk til at finde sig i, at deres kolleger fyres i sådan et rationaliseringsræs. Det er det arbejderparti, der har gjort det. Ikke med 100.000, men et stykke ad vejen på de offentlige budgetter, den offentlige service, på uddannelsesbesparelser, på socialvæsenesbesparelser osv. Det er det arbejderparti, der har gjort det ting, og det er det, det skal bedømmes på.

Det er jo en kedelig sag, at et andet parti,

som vil kalde sig et arbejderparti, nok ikke går så groft til værks, men i virkeligheden på en række af disse helt væsentlige områder går et stykke ad den samme vej og netop ikke den modsatte vej af fremskridtspartiet.

Da vi læste statsministerens skriftlige åbningstale, vil jeg da godt indrømme, der var enkelte ting, vi kunne sympatisere med, men én af tingene bliver jeg nødt til at nævne nu og beklage, da det fører til et spørgsmål, at jeg ikke tog den op i eftermiddags; jeg vidste ikke på det tidspunkt, at der var problemer i den. Der står i den skriftlige tale, at regeringen vil fremsætte forslag til ændring af lov om bolig sikring, ændring af bestemmelsen om pristalsregulering, således at der som forudsat udløses en boligsikringsportion pr. 1. januar 1977. Det skulle man jo have tænkt på lidt før. Det var et andet grundpristal, man skulle have brugt, som vi andre foreslog i et ændringsforslag dengang, men o. k., så kom med det, det er et af de få oplivende punkter i denne skitse.

Når jeg rejser det nu, er det, fordi jeg siden debatten i eftermiddags er blevet opmærksom på, at centrum-demokraterne i hvert fald påstår, at dette er boligforligsstof, og at venstre derfor har vetoret på dette område. Da disse forhandlinger med boligforligspartierne jo foregår i al gedulghed og boligudvalget, som hele sidste år og formodentlig igen i år vil være aldeles blottet for reelle forhandlinger og i alle de sager, der ligger under boligforliget, bare får forelagt de færdige resultater, som der ikke kan røkes ved, så bliver jeg nødt til, da denne her sag jo altså kan blive afgjort i gedulghed, inden vi overhovedet har lejlighed til at sige noget om den, allerede nu at afkræve regeringen et svar på: deler regeringen den opfattelse, at en regulering af det pristal, der ligger til grund for den pristalsregulerede boligsikringsordning, er en sag, som venstre har medindflydelse på, som venstre som boligforligsparti har vetoret på? Jeg bliver nødt til at erindre om, at dette ikke var boligforligsstof, aldrig har været boligforligsstof, og at det var et andet flertal, hvor venstrefløjen pressede socialdemokratiet til at stå fast og til gengæld brød boligforligspartiernes kamarilla ved, at vi med et andet flertal inklusive venstrefløjen sikrede, at boligsikringsordningen blev pristalsreguleret. Er det så rigtigt, som centrum-demokraterne i dag har hævdet i pressen, at venstre har vetoret i dette spørgsmål? Det vil vi gerne have at vide, før vi går herfra i dag.